

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1877, kl. 5 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till 49 § i
Kongl. Förordningen om landsting den 21 Mars 1862.*

Herr *P. von Möller* har uti en inom Första Kammaren väckt och till Lag-Utskottet remitterad motion (N:o 13) anført, att ehuru det icke kunde hafva varit lagstiftarens mening, att, då han åt arrendatorn och brukaren inrymde jordegarens rätt att deltaga i kommunalstyrelsen, befria de förra från deltagandet i de deraf härflytande skatterna, så hade likväl inträffat, att åtskillige häradsskrifvare påfört jordegaren den landstingsskatt, som belöpt sig på utarrenderad fastighet; och enär Kongl. Maj:t, då ändring i en sådan debitering blifvit sökt, icke funnit författningen gifva skäl till den öfverklagade åtgärdens underkännande, har Herr von Möller ansett sig böra föreslå följande tillägg till 49 § i Kongl. förordningen om landsting den 21 Mars 1862:

“Arrendatorer och brukare påföras den på deras innehafvande fastigheter sig belöpande landstingsskatt“.

Enligt upplysningar, som meddelats Utskottet, läser ett flertal af jordegodmarne inom åtskilliga landsorter vara i särdeles små och ojemna lotter bortlemnade till en mängd olika arrendatorer och brukare. Vanligt läser också vara, att dessa arrendatorer icke innehafva något visst hemmantal utan antingen en inom bestämda gränser utmätt jordrymd eller ock ett visst antal tunnland. Då nu debitering af landstingsskatten skall ske genom vederbörande tjänsteman för ett temligen vidsträckt distrikt, måste det för honom möta särdeles stora svårigheter att bestämma huru stor del af denna skatt skall belöpa på hvar och en af brukarne, enär utan särskild uppmätning och värdering någon säker ledning icke förefinnes att bedöma, huru stor andel af den i en summa taxerade egendomen en hvar af dem innehar.

Vid sådant förhållande och då det alltid står jordegaren öppet att vid uppgörande af arrendeaftal i kontrakten införa bestämmelse om skyldighet för arrendatorn att betala så stor del af landstingsskatten, som skäligen kan anses belöpa på den bortlemnade jorden i förhållande till hela egendomen, samt den af motionären påpekade obillighet på detta sätt enklast och lättast synes kunna förebyggas, får Utskottet vördsamt hemställa,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 24 April 1877.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

Reservation:

af Herr *Grefve Mörner*: "I strid mot Utskottets beslut får jag påyrka bifall till Herr von Möllers motion".

N:o 30.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1877, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändring i gällande stadganden rörande val af organist, klockare och folkskollärare.

Genom remiss från Andra Kammaren har till Lag-Utskottets behandling öfverlemnats en af Herr *J. E. Johansson* inom nämnda Kammare väckt motion (N:o 60), hvaruti föreslagits:

"att Riksdagen för sin del måtte besluta: upphäfvande af Kongl. resolutionen den 20 November 1780 om klockareval och Kongl. brefvet den 7 Juli 1832 om för-